

Sygn. akt I ACa 87/09

ODPIS

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 maja 2009 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku I Wydział Cywilny
w składzie:

Przewodniczący : SSA Bogusław Dobrowolski
Sędziowie : SA Elżbieta Borowska (spr.)
: SA Irena Ejsmont - Wiszowata
Protokolant : [REDACTED]

po rozpoznaniu w dniu 22 maja 2009 r. w Białymstoku
na rozprawie
sprawy z powództwa **Zenona Zdrodowskiego**
przeciwko **Spółdzielni Mieszkaniowej "Elemencik" w Białymstoku**
o uchylenie uchwał
na skutek apelacji pozwanej
od wyroku Sądu Okręgowego w Białymstoku
z dnia 16 grudnia 2008 r. sygn. akt I C 1133/08

oddala apelację.

UZASADNIENIE

Powód Zenon Zdrodowski po ostatecznym sprecyzowaniu powództwa wnosił o uchylenie uchwały nr 17/2008 Rady Nadzorczej Spółdzielni Mieszkaniowej „Elemencik” w Białymstoku z dnia 27 marca 2008 r. oraz uchwały Walnego Zgromadzenia Członków tej Spółdzielni z dnia 24 i 26 czerwca 2008 r. oraz o zasądzenie od pozwanej kosztów procesu.

Pozwana Spółdzielnia Mieszkaniowa „Elemencik” w Białymstoku wносиła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda kosztów procesu.

Wyrokiem z dnia 16 grudnia 2008 r. Sąd Okręgowy w Białymstoku uwzględnił powództwo oraz orzekł o kosztach procesu.

Powyższe orzeczenie zostało oparte o następujące ustalenia i ocenę prawną:

Zenon Zdrodowski jest członkiem Spółdzielni Mieszkaniowej „Elemencik” w Białymstoku. Uchwałą z dnia 27 marca 2008 r. Rada Nadzorcza wykluczyła powoda ze Spółdzielni z powodu świadomego szkodenia, działania wbrew jej interesom, naruszania dobrych obyczajów i uporczywego naruszania postanowień Statutu, Regulaminu i innych uchwał organu Spółdzielni. Odwołanie od powyższej uchwały powód złożył do Walnego Zgromadzenia Członków Spółdzielni, które uchwałą z 24 i 26 czerwca 2008 r. utrzymało ją w mocy.

W uzasadnieniu uchwały nr 17/2008 Rady Nadzorczej z dnia 27 marca 2008 r. wskazano, że powód wszczyna szereg procesów sądowych, zawiadamia organy prokuratury co do możliwości popełnienia przestępstw, kieruje pisma do Krajowej Rady Spółdzielczej, Rzecznika praw Obywatelskich oraz innych instytucji. Skutkiem takich działań są postępowania karne, lustracje Spółdzielni, sprawy w sądzie, postępowania kontrolne prowadzone przez Urząd Kontroli Skarbowej, ZUS, Wojewodę Podlaskiego oraz Urząd Miejski w Białymstoku. Według pozwanej Spółdzielni takie czyny powodują naruszenie dobrego wizerunku oraz innych dóbr, przynależnych jej jako osobie prawnej. Ponadto powód składa szereg pism i wniosków, których rozpoznanie zajmuje czas pracowników Spółdzielni oraz generuje koszty. Powód samowolnie dobudował loggię oraz naraził Spółdzielnię na koszty w kwocie 400.000 zł z uwagi na konieczność zawarcia nowej umowy w przedmiocie ocieplenia budynków.

Oceniając zasadność powództwa Sąd Okręgowy powołał się na art. 24 § 1 Prawa spółdzielczego oraz § 14 Statutu Spółdzielni, z którego wynika, że członek

może być wykluczony w wypadku, gdy z jego winy umyślnej lub z powodu rażącego niedbalstwa dalsze pozostawanie w Spółdzielni nie da się pogodzić z postanowieniami Statutu Spółdzielni lub dobrymi obyczajami. Wykluczenie może nastąpić, gdy członek świadomie szkodzi Spółdzielni lub działa wbrew jej interesom, narusza dobre obyczaje w szczególności w sposób rażący lub uporczywy narusza obowiązujący w spółdzielni Regulamin Porządku Domowego czyniąc m.in. uciążliwym korzystanie z innych lokali oraz uporczywe naruszenie postanowień Statutu, Regulaminu i innych uchwał spółdzielni.

W dalszej kolejności Sąd Okręgowy podkreślił, że powód jest osobą fizyczną, która ma pełne prawa obywatelskie, a co za tym idzie prawo do sądu, prawo do żądania wszczęcia postępowania karnego i innych czynności związanych z działalnością organizacji powołanych do konkretnych działań w sferze prawa. Decyzję w przedmiocie zasadności zarzutów podejmuje odpowiedni organ. Sądowi z urzędu jest wiadomo, że toczące się sprawy sądowe w części wygrywał powód a w części Spółdzielnia. W toku zaś postępowania pozwana nie przedstawiła dowodów, z których wynikałoby, że kontrole naruszyły jej dobre imię czy inne dobra. Nie przedstawiła też wyroków sądowych nakładających na powoda obowiązek przeproszenia Spółdzielni w jakikolwiek sposób.

O ile zatem działania powoda w tym przedmiocie są uciążliwe dla Spółdzielni, to w ocenie Sądu Okręgowego nie dają żadnych podstaw do wykluczenia go jako członka.

Również chybiony był zarzut, iż z uwagi na niezasadne skargi czy wnioski powoda Spółdzielnia poniosła straty finansowe, na datę 31 grudnia 2007 r. wynoszące 11.740 zł, związane z zużyciem papieru, znaczków, kopert, środków pisanego i utraty czasu przez pracowników. Zgodnie z § 11 Statutu Spółdzielni członek ma prawo otrzymywać odpisy Statutu, regulaminu, kopie uchwał organów spółdzielni, protokołów obrad organów, protokołów lustracji, rocznych sprawozdań finansowych oraz faktur i umów zawieranych przez Spółdzielnię z osobami trzecimi. Statut określa też, kto ponosi koszty z tym związane. Czynienie więc powodowi zarzutów tylko na tej podstawie, że jest on dociekliwy i domaga się wykonania praw wynikających ze Statutu jest chybione i nie daje żadnych podstaw do wykluczenia go ze Spółdzielni.

Sąd Okręgowy nie podzielił również stanowiska pozwanej odnośnie szkody poniesionej w związku z ociepleniem budynków przez firmę [REDAKTED] w Białymstoku w kwocie 399.760,20 zł. Zdaniem Sądu faktyczną przyczyną rezygnacji

tego przedsiębiorstwa ze współpracy ze Spółdzielnią były niekorzystne warunki finansowe, a nie działania samego powoda. Wynikało to z postanowienia Prokuratury Rejonowej Białystok Południe w Białymstoku z dnia 30 marca 2007 r. w sprawie Ds 5723/06. Odmienne w tej kwestii zeznania świadka [REDAKTOWANE] prezesa przedsiębiorstwa, zostały ocenione jako nielogiczne. Brak jest jakiegokolwiek związku pomiędzy działaniem powoda jako członka z umowami zawieranyimi w przedmiocie ocieplenia budynków. Tak więc ta okoliczność również nie daje podstaw do wykluczenia go z członkostwa, albowiem powód nie złamał § 12 ust. 1 pkt 13 Statutu Spółdzielni.

Również nie daje podstaw do wykluczenia ze Spółdzielni fakt samowolnego obudowania loggii w mieszkaniu powoda, która to sprawa rozstrzygnięta już została w 2006 r. przez Sąd Rejonowy w Białymstoku. Powoływanie się na nią dopiero w 2008 r. nie jest zasadne, zwłaszcza, iż zabudowy dokonano w latach 90 – tych, zaś regulamin uchwalono dopiero w 2003 r. Nie można tu więc mówić o naruszeniu § 14 ust. 2 pkt 2 tego regulaminu.

Zdaniem Sądu Okręgowego podstaw do wykluczenia powoda z członkostwa Spółdzielni nie stwarzały również podnoszone przez niego zarzuty odnośnie sprzedaży członkom Spółdzielni lokali w nowo wybudowanych budynkach za zbyt niską cenę. Zgodnie ze Statutem powód ma bowiem prawo zgłaszania wniosków na Zebraniu Grup Członkowskich, jak również prawo wyrażenia swego zdania w formie pisma kierowanego do Krajowej Rady Spółdzielczej.

Mając powyższe na uwadze na mocy art. 25 i 42 Prawa spółdzielczego powództwo zostało oddalone.

Apelację od powyższego wyroku wniosła pozwana, zaskarżając go w całości oraz zarzucając:

1. naruszenie art. 321 kpc poprzez wyrokowanie co do przedmiotu, który nie był objęty żądaniem pozwu,
2. naruszenie prawa materialnego przez błędną wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie § 14 ust. 1 i 2 pkt 1 - 3 Statutu Spółdzielni Mieszkaniowej „Elemencik” w Białymstoku przez ustalenie, że powód pozostając członkiem Spółdzielni nie szkodził jej i nie działał wbrew jej interesom oraz nie naruszał uporczywie obowiązujących u pozwanej Regulaminów,
3. sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego poprzez przyjęcie, że powód samowolnie

dobudował loggię, gdy tymczasem był zobowiązany do usunięcia płytek klinkierowych wraz ze styropianem z zewnętrznej płyty balkonowej elewacyjnej oraz ścian zewnętrznych i sufitu loggii swojego mieszkania.

Mając na uwadze powyższe pozwana wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania - przy uwzględnieniu kosztów postępowania apelacyjnego jako części kosztów procesu.

Sąd Apelacyjny ustalił i zważył, co następuje.

Apelacja jest bezzasadna.

Sąd Apelacyjny uzupełnił materiał dowodowy zgromadzony w sprawie przeprowadzając dowód z dokumentów – pism powoda znajdujących się w aktach wnioskowanych przez pozwaną przed Sądem I instancji, czego nie uczynił tenże Sąd. Przeprowadzenie tego dowodu uzasadnione było potrzebą sprawdzenia formy, w jakiej powód kierował zarzuty pod adresem Spółdzielni i oceny celu jego działania. Zaznaczyć jedynie należy, że część wnioskowanych akt nie dotyczyła spraw toczących się przeciwko organom Spółdzielni, w związku z tym dowód z nich został pominięty.

Sąd Apelacyjny nie podziela zarzutu naruszenia przepisów postępowania - art. 321 kpc poprzez wyrokowanie przez Sąd Okręgowy ponad żądanie pozwu. Powód na rozprawie w dniu 16 grudnia 2008 r. w obecności pełnomocnik pozwanej rozszerzył powództwo domagając się dodatkowo uchylenia uchwały Rady Nadzorczej z dnia 27 marca 2008 r. w przedmiocie wykluczenia powoda z grona członków Spółdzielni, poprzedzając uchwałę podjętą w wyniku odwołania powoda przez Walne Zgromadzenie. Sąd Instancji wyrokował, więc w zakresie objętym żądaniem pozwu, aczkolwiek w aktualnym stanie prawnym nie jest konieczne uchylenie uchwały poprzedzającej uchwałę zaskarżoną.

Nie dostrzega też Sąd Apelacyjny sprzeczności w ustaleniach Sądu Okręgowego dotyczących obudowania przez powoda loggii balkonowej, zważywszy, że Sąd jedynie opisując treść zaskarżonych uchwał użył sformułowania „dobudował loggię”, podczas gdy z ich treści wynikało, że ją obudował. Dokonując zaś rozważań

co do zasadności wykluczenia prawidłowo stwierdził, że powód „obudował loggię” i nie było w sprawie sporne, iż faktycznie zarzut dotyczył samowolnego ocieplenia styropianem i obudowania loggii płytkami klinkierowymi. Pomyłka Sądu nie miała znaczenia dla rozstrzygnięcia.

Sąd Apelacyjny nie podziela też zarzutu naruszenia prawa materialnego § 14 ust. 1 pkt 1 - 3 Statutu Spółdzielni przez jego błędną wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie

Zarzut ten jest nieprecyzyjny, zważywszy, że w judykaturze z dniem wejścia w życie Konstytucji RP z 1997 r., która w art. 87 określiła źródła powszechnie obowiązującego prawa, zwyciężyła koncepcja charakteru prawnego statutu spółdzielni oparta na teorii umowy zawieranej przez założycieli spółdzielni przez złożenie podpisów pod statutem. O postanowieniach statutu spółdzielni można, zatem mówić jedynie w znaczeniu prawa umownego (*legis contractus*), które podlega interpretacji właściwej dla wykładni oświadczeń woli (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 marca 2008 r. IV CSK 515/07 LEX nr 394771, Biul. SN 2008/6/16, M. Prawn. 2009/6/336). Dlatego zasadność zarzutów apelacji podlegała ocenie przez pryzmat naruszenia przepisów statutu w powiązaniu z przepisami prawa materialnego a mianowicie, art. 42 § 3 w związku z art. 24 § 2, 8, 9 Prawa Spółdzielczego.

Mają to na względzie w pierwszej kolejności podzielić należało zarzut powoda zawarty w pozwie, iż w doszło do naruszenia przepisów procedury obowiązującej przy wykluczaniu członka spółdzielni a tym samym art. 24 ust. 8 Prawa spółdzielczego:

Przepis ten regulujący postępowanie Spółdzielni w sprawie wykluczenia lub wykreślenia członka daje członkowi prawo bycia obecnym przy rozpatrywaniu odwołania i popierania go. Także obowiązujący w pozwanej spółdzielni statut zawiera w tej mierze podobne wymogi (§ 16 ust. 4 statutu).

Wedle statutu pozwanej Spółdzielni Walne Zgromadzenie odbywa się w dwóch częściach, uchwały są podejmowane w obu częściach Walnego Zgromadzenia i uchwałę uważa się za podjętą jeżeli była poddana pod głosowanie w obu częściach (§ 24 ust. 2, 29 ust. 1, 35 ust. 1 statutu). Uchwała dotycząca wykluczenia powoda została podjęta w obu częściach Walnego Zgromadzenia – w dniu 24 i 26 czerwca 2008 r.

W sprawie nie było sporne, że powód był zaproszony i obecny na drugiej części Walnego Zgromadzenia w dniu 26 czerwca 2000 r. nie była natomiast obecny

w dniu 26 czerwca 2008 r. W ocenie Sądu Apelacyjnego materiał dowodowy wskazuje, że zarzut powoda niezawiadomienia go o drugiej części Walnego Zgromadzenia, jest uzasadniony. Pozwana nie przedstawiła dowodu doręczenia powodowi zawiadomienia o terminie Walnego Zgromadzenia, mimo wymogu określonego § 16 statutu zawiadomienia członka pod wskazanym przez niego adresem na co najmniej 21 dni przed terminem Walnego Zgromadzenia. Również treść protokołu z pierwszej części obrad Walnego Zgromadzenia wskazuje, że powoda zaproszono jedynie na drugą część - mającą się odbyć w dniu 26 czerwca 2008 r. (k. 40 - 43). Niewątpliwie wymogu zawiadomienia wykluczanego członka, w świetle powołanych wyżej postanowień statutu, nie spełnia wywieszenie ogłoszeń na klatkach schodowych z podanym terminem Walnych Zgromadzeń.

W judykaturze przyjmuje się, że uniemożliwienie członkowi wzięcia udziału w posiedzeniu organu spółdzielni rozpoznającego jego odwołanie jest takim uchybieniem formalnym, które pozwala bez przeprowadzenia dodatkowych ocen na stwierdzenie, że mogło ono wpłynąć na treść uchwały (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 24 marca 2000, I A Ca 21/00 OSA 2001/2/11, Wokanda 2001/3/47, Pr. Gosp. 2001/4/62, wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 10 lutego 1993 r., III A Pr 7/93). Podzielając to stanowisko podkreślić należy, że w realiach niniejszej sprawy uznanie, że uchybienie formalne mogło mieć wpływ na treść uchwały, jest wysoce prawdopodobne, biorąc pod uwagę wyniki głosowania w obu częściach. W pierwszej części Zgromadzenia, na której powód nie był obecny, za przyjęciem uchwały wykluczającej powoda głosowało 26 osób, jedna była przeciw, natomiast na drugiej części, po wysłuchaniu powoda, za przyjęciem uchwały było 11 osób i tyleż samo przeciw (uchwała k.6 akt). Powyższe uchybienia formalne zaistniałe w procedurze odwoływania członka spółdzielni uzasadniały uchylenie zaskarżonej uchwały.

Jeśli idzie o merytoryczną ocenę zasadności wykluczenia powoda wskazać należy, iż przyczyny i tryb wykluczenia członka ze spółdzielni reguluje art. 24 § 2 Prawa spółdzielczego - jako przyczyny wykluczenia - sytuacje, w których z winy umyślnej członka lub z powodu rażącego niedbalstwa jego dalsze pozostawanie w spółdzielni nie da się pogodzić z postanowieniami statutu lub dobrymi obyczajami. Statut określa przyczyny wykluczenia. Statut pozwanej wskazuje m.in. jako przyczyny wykluczenia: świadome szkodenie Spółdzielni lub działanie wbrew jej interesom, naruszanie dobrych obyczajów - w szczególności w sposób rażący lub

uporczywy naruszanie regulaminu porządku domowego, uporczywe naruszanie postanowień Statutu, regulaminów i innych uchwał Spółdzielni (§ 14 ust. 1 - 3). Postępowanie członka, dające podstawę do wykluczenia, musi być zatem zawinione co najmniej w stopniu rażącego niedbalstwa i na stronie pozwanej ciąży obowiązek udowodnienia, że istniały podstawy wykluczenia wskazane w statucie. Przy winie umyślnej sprawca ma świadomość szkodliwości skutku swego działania, przewiduje jego nastąpienie i celowo do niego zmierza, lub, co najmniej się na wystąpienie tych skutków godzi. Przy winie nieumyślnej sprawca, co prawda przewiduje możliwość wystąpienia szkodliwego skutku, ale bezpodstawnie przypuszcza, że go uniknie, albo też nie przewiduje możliwości nastąpienia tych skutków, choć powinien i może je przewidzieć (niedbalstwo). W związku z tym, iż pojęcie niedbalstwa wiąże się z niezachowaniem należytej staranności, zarzut niedbalstwa jest uzasadniony, gdy zachowanie odbiega od modelu wzorcowego, abstrakcyjnie ustalonego. W przypadku rażącego niedbalstwa, stopień naganności postępowania jest szczególnie wysoki, gdyż drastycznie odbiega od modelu wzorcowego.

Sąd Apelacyjny podziela ustalenia Sądu I instancji i dokonaną ocenę prawną prowadzącą do wniosku, iż żadne z zarzucanych w zaskarżonych uchwałach zachowań powoda nie uzasadniało wykluczenia powoda ze Spółdzielni.

Samowolne obudowanie loggii klinikiem dokonane przeszło 14 lat temu przez powoda nie mogło stanowić podstawy wykluczenia, zważywszy, że pozwana nie wykazała, aby było ono zawinione, co najmniej w stopniu rażącego niedbalstwa i wyrządziło szkodę Spółdzielni. Spółdzielnia wykorzystwała odpowiednie środki prawne i doprowadziła do usunięcia samowoli, a powód poniósł z tego tytułu koszty postępowań cywilnych egzekucyjnych.

Nie wykazała również pozwana, aby istniały przesłanki pozwalające uznać odpowiedzialność powoda za szkodę, jaką miała ponieść Spółdzielnia w związku ze wzrostem wynagrodzenia wykonawcy za docieplanie budynków. Wbrew twierdzeniom apelacji, z zeznań [REDAKTOWANO] - Prezesa spółki [REDAKTOWANO] w Białymstoku wynikało, że na jego decyzję o odstąpieniu od umowy zawartej 2000 r. złożyło się kilka przyczyn, w tym zainteresowanie organów Prokuratury wskutek zawiadomienia o przestępstwie złożonym przez powoda. Jak trafnie zauważył jednak Sąd Okręgowy nie przeszkodziło to jednak w ponownym podjęciu się przez spółkę wykonywania prac na rzecz Spółdzielni, z tymże za wyższą cenę. Uwiarygodnia to ustalenia dokonane w postępowaniu przygotowawczym w sprawie Ds. 5723/06

Prokuratury Rejonowej Białystok Południe, z których wynikało, że rezygnacja ze współpracy spowodowana była niekorzystnymi warunkami finansowymi. Świadek przyznał, że wykonywał wcześniej prace na rzecz pozwanej za cenę dużo niższą niż na rzecz innych spółdzielni, co wzbudzało kontrowersje ze strony zarządu tychże spółdzielni. Okoliczność ta stanowiła również powód, dla którego odstąpił od umowy. W tym stanie rzeczy w ocenie Sądu Apelacyjnego brak jest przesłanek do przyjęcia, iż zarzucane postępowanie powoda było zawinione, co najmniej w stopniu rażącego niedbalstwa i istniał związek przyczynowy pomiędzy tym zachowaniem a szkodą.

Kwestia zaangażowania pracowników Spółdzielni w udzielanie odpowiedzi na liczne pisma powoda i związane z tym koszty jak i szkodliwe zdaniem pozwanej działanie powoda żądającego sprzedaży nowowypbudowanych mieszkań według wyższych cen, nie jest podnoszona w apelacji, co pozwala przyjąć, że pozwana godzi się z wnioskami Sądu Okręgowego, co do bezzasadności wskazanych przyczyn wykluczenia powoda. Dla porządku jedynie stwierdzić należy, iż Sąd Apelacyjny podziela stanowisko Sądu Okręgowego, w szczególności wobec niewykazanie szkody i winy powoda. Przepisy statutu - §11 określają prawa członka, zaś pracownicy otrzymują stosowne wynagrodzenie za wykonywanie zleconych obowiązków. Spółdzielnia może zgodnie z § 11 ust. 9 Statutu obciążyć powoda kosztami odpisów i kopii wskazanych tam dokumentów.

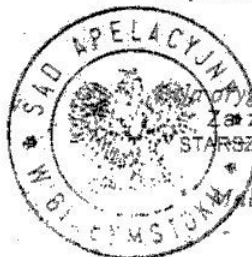
W ocenie Sądu Apelacyjnego jedyną przyczyną, która można ewentualnie rozważać jako uzasadnioną podstawą wykluczenia powoda ze Spółdzielni jest jego działalność polegająca na kierowaniu od 2004 r. do chwili obecnej do związkowych instytucji centralnych, prokuratury, organów kontrolnych, jednostek samorządu terytorialnego rozlicznych wniosków, skarg, zawiadomień o podejrzeniu popełnienia różnego rodzaju przestępstw przez zarząd Spółdzielni.

W judykaturze utrwalony jest pogląd, że przekroczenie granic dopuszczalnej krytyki władz spółdzielczych czy też przeprowadzenie jej w niewłaściwej formie może być w okolicznościach konkretnej sprawy uznane za uzasadniające wykluczenie członka ze spółdzielni. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5.09.2002, II CKN 916/00, LEX nr 56897, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 kwietnia, 1984 r. I PR 34/84, OSP 1985/9/161). Wskazuje się przy tym, że prawo do krytyki przysługuje każdemu członkowi, z tymże nie może być świadomie nieprawdziwa, musi to być krytyka twórcza, mająca na celu dobro spółdzielni. Podjęcie krytyki w takich celach, choćby okazała się ona niesłuszna, nie może przemawiać przeciwko członkowi.

Decyduje subiektywne przekonanie członka o słuszności podjętych działań, a zarzut szkodliwego dla spółdzielni działania winien być wykazywany tym, że krytyka członka Spółdzielni miała na celu złośliwe celowe dyskryminowanie poczynąń organów Spółdzielni (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 25.01.2001 r., I A Ca 1059/2000, Lex Ponica). Z materiału dowodowego zebranego w sprawie wynika, że znakomita większość postępowań karnych wszczynanych na skutek zawiadomień powoda zakończyła się odmową ich wszczęcia. Dotyczyły one m.in. zarzutu fałszowania umów przez zarząd Spółdzielni (Ds 5723/06), nadużycia uprawnień i niedopełnienia obowiązków (Ds 5723/06, Ds 1446/08, Ds 800/08), poświadczenia nieprawdy w dokumentach, składanie fałszywych zeznań (Ds 4741/07), odmowy udostępnienia powodowi kopii projektów uchwał (Ds 39997/07). Również przeprowadzone lustracje i kontrole nie potwierdziły nieprawidłowości w działalności spółdzielni. Jak przyznał sam powód jego działania skutkowały zaprzestaniem podawania poczęstunku w trakcie obrad Rady Nadzorczej, ogłoszeniem przetargu na usługi ocieplenia budynków a także zobowiązaniem Spółdzielni przez sąd do udostępniania powodowi odpisów dokumentów. Doprowadził też do wykreślenia ze statutu spółdzielni zarejestrowanych już postanowień niezgodnych z przepisami ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (k. 245 - 246). Bezsporne było też, iż powód czuł się pokrzywdzony żądaniem zarządu spółdzielni usunięcia samowoli budowlanej sprzed 14 lat, przy jednoczesnym nie zastosowania takich samych sankcji w stosunku do innych członków spółdzielni. Wzbudziło to jego wątpliwości, co do uczciwości działań zarządu.

Ocena czy powyższe działania powoda stanowi podstawę do wykluczenia go z grona członków spółdzielni wymagała wykazania, że miał on świadomość szkodliwego dla spółdzielni skutku swego zachowania lub działań wbrew jej interesom (§14 ust. 1 statutu). W ocenie Sądu Apelacyjnego pozwana nie sprostowała temu obowiązkowi. Powód w swoim subiektywnym przekonaniu działał dla dobra Spółdzielni poddając ją kontroli rozlicznych organów - prokuratury, urzędu skarbowego, komisji rewizyjnej. Pozwana była zaś zobowiązana wykazać, że działania jego były celowo złośliwe i podjęte jedynie w celu dyskryminowania zarządu Spółdzielni.

Z tych względów apelacja pozwanej jako bezzasadna podlegała oddaleniu na mocy art. 385 kpc.

Właściwe podpisy
Za zgodność świadczę
STARSZY SEKRETARZ SĄDOWY

Wojciech Sokołowski